

REQUIEM

REQUIEM ΓΙΑ ΤΟΥΣ**ΓΙΩΡΓΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ, ΜΠΑΜΠΗ ΤΣΕΛΛΟ ΚΑΙ ΤΗΛΕΜΑΧΟ ΖΩΙΔΗ**

Η χρονιά που πέρασε μας στέρησε δύο από τους πιο αγαπητούς συναδέλφους; τον Γιώργο Αλεξανδράκη και τον Μπάμπη Τσέλλο. Είχα την τύχη να συνεργασθώ και με τους δύο σε διαφορετικές περιόδους της ζωής μου και έτσι μου δόθηκε η ευκαιρία να τους εκτιμήσω σαν συναδέλφους και σαν φίλους.

Με τον Γιώργο Αλεξανδράκη συνεργάστηκα στο Μαιευτήριο «Μαρίκα Ηλιάδη», το ιστορικό Μαιευτήριο της «Έλενας». Αν και δεν ανήκε στο Επιτελείο της Κλινικής μου, τον βοήθησα σαν Πρόεδρος της Επιστημονικής Επιτροπής του Μαιευτηρίου και του συμπαρωατάθηκα στις προσπάθειές του για την ίδρυση, την οργάνωση και τη λειτουργία του πρωτοποριακού για την εποχή του Τμήματος Υπερηχογραφίας και Προγεννητικού Ελέγχου του Μαιευτηρίου, από τα πρώτα που λειτούργησαν στη χώρα μας. Το Τμήμα αυτό ο Γιώργος το εμπνεύστηκε, το οργάνωσε και το διηύθυνε με μεγάλη επιτυχία, αν και νεαρός Επιμελητής. Από την εργασία του αυτή αποκόμισε πολύτιμη πείρα και γνώσεις που τον κατέστησαν αυθεντία στην Υπερηχοδιαγνωστική του εμβρύου αλλά και των γυναικολογικών παθήσεων. Μετά την εισαγωγή της διακολπικής τεχνικής των υπερήχων στην Ελλάδα, ασχολήθηκε από τους πρώτους με τη μέθοδο αυτή και μπόρεσε αρκετά πρώιμα να εκτιμήσει τα πλεονεκτήματά της τόσο στην Περιγεννητική Ιατρική όσο και στην Εξωσωματική Γονιμοποίηση. Πολύ γρήγορα κατατάχθηκε ανάμεσα στους εμπειρότερους συναδέλφους στον κλάδο αυτόν, της υπερηχοδιαγνωστικής. Την εμπειρία του αυτή κατέγραψε σε μια θαυμάσια μονογραφία που είχε μάλιστα την τύχη να προλογίσω. Η συγγραφική του όμως δεινότητα δεν περιορίστηκε μόνο στα καθαρά επιστημονικά όρια της δουλειάς του. Ο Γιώργος Αλεξανδράκης είχε και άλλα ενδιαφέροντα που τα αποτύπωνε με γλαφυρότητα και σε άλλες συγγραφές. Δίχως άλλο υπήρξε ένας ταλαντούχος επιστήμονας, ένας ευπατρίδης στη ζωή, που όμως δεν του στάθηκε πάντα χαμογελαστή και εύκολη. Θεωρώ ότι η συνεργασία μαζί του αλλά και η φιλία του και η εκτίμησή του με τίμησαν ιδιαίτερα. Ο πρόωρος θάνατός του υπήρξε μια μεγάλη απώλεια για όλους μας.

Με τον Μπάμπη Τσέλλο, το λεβέντη, ξεκινήσαμε την εκπαίδευσή μας στο ιστορικό Μαιευτήριο της «Έλενας» σχεδόν μαζί. Μετά χωρίσαμε για να ξανασυναντηθούμε αργότερα συνιδρυτές και συνέταιροι στο Μαιευτήριο «Λητώ» και τελευταία στο Μαιευτήριο «Ιασώ». Ο Μπάμπης υπήρξε ένας έμπειρος τεχνίτης της κλασικής Μαιευτικής αλλά και ένας ικανός χειρουργός γυναικολόγος. Αντιμετώπιζε με φιλοσοφημένη διάθεση όλα τα προβλήματα, ανυποχώρητος στις θέσεις του, οξύ στην κριτική του. Κάτω όμως από τις αυστηρές του τοποθετήσεις έκρυβε μια μεγάλη καλοσύνη και ένα παιδικό χαμόγελο που σε αφόπλιζε. Ο θάνατος τον πήρε ξαφνικά και ύπουλα γιατί θα του ήταν δύσκολο να αναμετρηθεί κατά μέτωπο με τη λεβεντιά του Μπάμπη «στα μαρμαρένια αλώνια». Για μας που ήταν φίλος μας, αλλά και για την οικογένειά του, το κενό που άφησε πίσω του είναι μεγάλο και δυσαναπλήρωτο.

Και ενώ έγραφα τις γραμμές αυτές, ένας άλλος αναπάντεχος θάνατος με ξάφνιασε. Χάθηκε από τη ζωή ο παλιός φίλος και συνάδελφος Τηλέμαχος Ζωίδης. Με τον Τηλέμαχο, που ήταν παλιό στέλεχος του ιστορικού Μαιευτηρίου της «Έλενας», ξεκινήσαμε μαζί. Υπήρξε πολλά χρόνια στο Ίδρυμα και έφτασε μέχρι το βαθμό του Επιμελητή. Στη συνέχεια μαζί με τους άλλους συναδέλφους ιδρύσαμε το Ιδιωτικό Μαιευτήριο «Λητώ», του οποίου ο Ζωίδης υπήρξε βασικό και σημαντικό στέλεχος. Διακρινόταν για τις φιλοσοφικές συζητήσεις του και την ευθύτητα των απόψεών του, τις οποίες υπερασπιζόταν με πάθος. Τον βλέπαμε όλοι σαν τον «θεωρητικό» της δουλειάς μας και επιζητούσαμε τη συζήτηση μαζί του. Ο Τηλέμαχος ήταν γνωστός επί πλέον για τις οικολογικές ανησυχίες του και τις φροντίδες του για το μικροπεριβάλλον του χώρου εργασίας μας. Οι δρόμοι μας είχαν χωρίσει από χρόνια, όμως η εκτίμησή για τον καλό συνάδελφο παρέμενε. Ήταν κρίμα που αποσύρθηκε τόσο νωρίς από το επάγγελμα. Είναι κρίμα που αποσύρθηκε έτσι ξαφνικά από τη ζωή.

Παναγιώτης Αντ. Γεωργακόπουλος

Ευθύμιος Φερτόκης

Γεννήθηκε στο Υψηλό Χωριό Δωρίδος. Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του στο Λιδωρίκι Φωκίδος, το 1964, εισήχθη στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Μετά τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και την υπηρεσία υπαίθρου, ξεκίνησε την ειδικότητα της Μαιευτικής - Γυναικολογίας στην Πανεπιστημιακή Κλινική του Μαιευτηρίου Αλεξάνδρα, όπου υπηρέτησε κατόπιν σαν Βοηθός και Επιμελητής μέχρι το 1983.

Το 1978 μετέβη στη Γαλλία για ένα χρόνο όπου και εξειδικεύτηκε σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας για την Μαιευτική - Γυναικολογία. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, εργάστηκε στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Μαιευτηρίου Αλεξάνδρα.

Από το 1983 μέχρι του θανάτου του άσκησε το ελεύθερο επάγγελμα στα Μαιευτήρια 'ΜΗΤΕΡΑ' και 'ΙΑΣΩ' του οποίου ήταν από τους βασικούς μετόχους, ενώ διέθετε ιδιωτικό ιατρείο του στη Γλυφάδα.

Την Κυριακή 22 Ιουνίου 2008, φίλοι του και συναδελφοί του από το ΙΑΣΩ ετέλεσαν 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του σε ξωκλήσι της περιοχής του Παρνασσού.

Σοφία Σύρου

Στις 19.05.2008 έφυγε από τη ζωή η Ιατρός Μαιευτήρ - Γυναικολόγος Χειρουργός ΣΟΦΙΑ ΣΥΡΟΥ πάνω στην εκτέλεση του έργου της στο Μαιευτήριο "ΜΗΤΕΡΑ", ύστερα από οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου.

Γεννήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 1939 στο χωριό Παρακάλαμος Ιωαννίνων, πρωτότοκος κόρη του Κωνσταντίνου και της Αντωνίας Καραλή. Ο πατέρας της πολέμησε στο Αλβανικό Μέτωπο κατά των Ιταλών, όπου και τραυματίστηκε και στη συνέχεια πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Στην περίοδο του Εμφυλίου πολέμου κατέφυγε στο Δημοκρατικό Στρατό και μετά τη λήξη του Εμφυλίου βρέθηκε πολιτικός πρόσφυγας στην Τασκένδη του Ουζμπεκιστάν.

Η σύζυγος του με τα τέσσερα παιδιά κατέφυγε στην Αλβανία και από εκεί με το μικρότερο υιό της στη Ρουμανία, ενώ η Σοφία σε ηλικία 9 χρονών με τα μικρότερα αδέρφια της βρέθηκε στη Λαϊκή Δημοκρατία της Πολωνίας, όπου και παρέμεινε με χιλιάδες άλλα παιδιά μέχρι το 1954, όταν έφυγε στην Τασκένδη για να συναντηθεί όλη η οικογένεια. Εδώ σπούδασε Ιατρική και ειδικεύτηκε στην Μαιευτική - Γυναικολογία και εργάστηκε με αυτή την ειδικότητα στο Κεντρικό Μαιευτήριο της Τασκένδης επί 17 έτη.

Το 1982 επαναπατρίστηκε και από το 1983 εργάστηκε ως ελεύθερος επαγγελματίας και στα Μαιευτήρια "ΗΡΑ" και "ΜΗΤΕΡΑ", όπου στο δεύτερο άφησε και την τελευταία της πνοή.

Παντρεμένη με τον Μηχανικό και καθηγητή Γεώργιο Σύρο απέκτησαν δύο παιδιά την Ανατολή, που ακολούθησε το επάγγελμα της μητέρας της και τον Αποστόλη, ιδιωτικό υπάλληλο.

Κηδεύτηκε στις 21. 05. 08 στο Νεκροταφείο Ραφήνας Αττικής. Στην τελευταία της κατοικία την συνόδευσαν πλήθος κόσμου, συγγενείς, φίλοι και συνάδελφοι.

Αιώνια της η μνήμη !